

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 48:

Forslag til folketingsbeslutning om nedbringelse af erhvervslivets kredittid ved momsindbetalinger m.v.

Af Frank Aaen (EL) og Jette Gottlieb (EL).

(Fremsat 27/1 95).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det foreliggende beslutningsforslag opfordrer regeringen til at fjerne eller nedbringe kredittiden på skat, moms og afgifter.

Formålet skulle være at hente en provenuevinst hjem til staten, der i øjeblikket lider et rentetab, fordi virksomhederne opnår en vis kredit med indbetalingerne af A-skat, moms og afgifter.

De gældende afregningsfrister for moms, afgifter, kildeskat og arbejdsmarkedsbidrag tjener først og fremmest praktiske formål. Virksomhederne skal have en vis periode til at gøre skatte- og afgiftsbeløbene op. Også virksomhedernes interne procedurer betyder, at umiddelbar afregning af skatter og afgifter vil være unødigt kompliceret.

Endelig har mange virksomheder behov for ekstern bistand ved opgørelsen af skatte- og afgiftsbeløbene, og det er derfor ikke rimeligt at forlange øjeblikkelig afregning af de pågældende beløb.

Den foreslåede forkortelse af afregningsfristerne vil medføre praktiske problemer, der igen øger risikoen for fejlindbetalinger til myndighederne. Myndighederne skal i givet fald afsætte yderligere ressourcer til at behandle fejlretninger.

Det er en fejltagelse at tro, at kredittiden ubeskåret falder i virksomhedernes lommer, og at man derfor kan fjerne den, uden at det får nogen virkning for forbrugerne. Den kreditfordel, som virksomhederne har med de nuværende kredittider, bliver indregnet i virksomhedernes omkostninger og medfører derved lavere priser, end man ellers ville have fået.

Hvis man strammer kredittiderne og øger virksomhedernes omkostninger, vil de reagere på samme måde, som de plejer at reagere på en afgiftsforhøjelse, nemlig ved at vælte de øgede omkostninger over på forbrugerne – lidt afhæn-

gig af markedsforshold, konkurrenceforhold osv. En stramning af kredittiderne har altså samme virkning som en afgiftsforhøjelse.

Regeringen har på den baggrund ingen planer om at stramme kredittiderne, og regeringen kan ikke anbefale beslutningsforslaget til vedtagelse.

Jacob Buksti (S):

Jeg ved ikke, om det er ved at være en almindelig trafik fra Enhedslistens side, men så vidt jeg kan se, bygger forslaget på et svar på spørgsmål nr. S 336 af Frank Aaen til skatteministeren, hvori ministeren bedes »oplyse, hvilken likviditetsforbedring det vil give statskassen, hvis virksomhedernes kredittid på moms og afgifter nedsættes til nul dage, og kildeskat og arbejdsmarkedsbidrag indbetales samtidig med udbetaling af indkomsten«.

Allerede i svaret på dette spørgsmål opregnes problemerne ved en generel forkortelse af afregningsfristerne, således som det også her er fremført af skatteministeren. Det er derfor påfaldende, at beslutningsforslaget ikke indeholder nogen form for argumenter eller anviser mulige veje til en eventuel nedbringelse af kredittiden.

Else forslaget fylder kun 2 linjer, og bemærkningerne fylder 1½ linje, samtidig med at der i den skriftlige fremsættelsestale alene henvises til bemærkningerne. Det kan man i sandhed kalde kort snak, men næppe klar tekst eller tale, og det gør det jo unægtelig lidt svært at forholde sig seriøst til forslaget.

I forlængelse af skatteministerens bemærkninger kan jeg ikke undlade at give udtryk for, at en gennemførelse af Enhedslistens forslag formentlig vil kræve en overvågende kontrol, som kun ville kunne finde sted i et samfundssystem, som jeg mener selv Enhedslisten i de senere år har taget afstand fra.

Socialdemokratiet kan altså ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hvis vores forslag er kort – og det er det, indrømmer vi – så må vi vel have lov at sige, at hr. Jacob Bukstis bemærkninger var sure. Kan man tillade sig at sige det, hr. formand?